

780

USTAWA

z dnia 9 czerwca 2011 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników oraz ustawy o transporcie drogowym¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 8 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju, lub na jego rzecz, z wyłączeniem towarów wywożonych przez samego nabywcę dla celów wyposażenia lub zaopatrzenia statków rekreacyjnych oraz turystycznych statków powietrznych lub innych środków transportu służących do celów prywatnych;”;

b) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) usługach elektronicznych — rozumie się przez to usługi świadczone drogą elektroniczną, o których mowa w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2011, str. 1);”;

2) w art. 3 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nieposiadających siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju — właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.”;

3) w art. 10 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Podatnicy oraz osoby prawne niebędące podatnikami, do których ma zastosowanie ust. 1 pkt 2, mogą wybrać opodatkowanie wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów przez złożenie naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnego oświadczenia o takim wyborze albo przez podanie dokonującemu dostawy towarów numeru, o którym mowa w art. 97 ust. 10.

7. Wybór opodatkowania, o którym mowa w ust. 6, obowiązuje przez 2 kolejne lata, licząc od dnia dokonania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dla którego dokonano takiego wyboru.”;

4) w art. 12 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) towary mają być czasowo używane na terytorium kraju, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące, dla świadczenia usług przez tego podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu;”;

5) w art. 12a w ust. 1:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przemieszczenie towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz, nieposiadającego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, do magazynu konsygnacyjnego w celu ich dostawy prowadzącemu magazyn konsygnacyjny, oraz dostawę tych towarów, uważa się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 9 ust. 1, u prowadzącego magazyn konsygnacyjny, pod warunkiem że:”;

b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) dane podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego przemieszczenia towarów do magazynu konsygnacyjnego oraz prowadzącego magazyn konsygnacyjny, dotyczące ich nazw lub imion i nazwisk, numerów identyfikacyjnych stosowanych na potrzeby odpowiadnio podatku od wartości dodanej i podatku, adresu siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oraz adresu, pod którym znajduje się magazyn konsygnacyjny;”;

6) w art. 15:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podatnicy, o których mowa w ust. 1, nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, podlegający obowiązkowi zarejestrowania się jako podatnicy VAT czynni, o których mowa w art. 96 ust. 4, są obowiązani ustanowić przedstawiciela podatkowego.”;

b) w ust. 10 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„ — uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku przez podmioty nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2011, str. 1).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666, z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679, Nr 226, poz. 1476, Nr 238, poz. 1578, Nr 247, poz. 1652 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 64, poz. 332, Nr 106, poz. 622 i Nr 112, poz. 654.

7) w art. 17:

a) w ust. 1:

— pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) będące usługobiorcami usług świadczonych przez podatników nieposiadających siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju;

5) nabywające towary, jeżeli dokonującym ich dostawy na terytorium kraju jest podatek nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju;”,

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli dokonującym ich dostawy jest podatek, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9, a dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2;”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepisy ust. 1 pkt 4 i 5 stosuje się również w przypadku, gdy usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów, jeżeli usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, nie uczestniczy w tych transakcjach.”,

c) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli nabywcą jest podatek, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, albo osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, posiadająca siedzibę na terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 6;”;

8) w art. 22 w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) dostawy gazu w systemie gazowym, energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej do podmiotu będącego podatnikiem, który wykonuje samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, lub działalność gospodarczą odpowiadającą tej działalności, bez względu na cel czy rezultat takiej działalności, z uwzględnieniem art. 15 ust. 6, którego głównym celem nabywania gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej jest odprzedaż tych towarów w takich systemach lub sieciach dystrybucji i u którego własne zużycie takich towarów jest nieznaczące — miejsce, gdzie

podmiot taki posiada siedzibę działalności gospodarczej, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, do którego dostarczane są te towary — miejsce, gdzie podmiot ten posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, a w przypadku braku siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej — miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu;

6) dostawy gazu w systemie gazowym, energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, jeżeli taka dostawa jest dokonywana do podmiotu innego niż podmiot, o którym mowa w pkt 5 — miejsce, w którym nabywca korzysta z tych towarów i je zużywa; jeżeli wszystkie te towary lub ich część nie są w rzeczywistości zużyte przez tego nabywcę, towary niezaużyte uważa się za wykorzystane i zużyte w miejscu, w którym nabywca posiada siedzibę działalności gospodarczej, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, do którego dostarczane są te towary — miejsce, gdzie nabywca posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, a w przypadku braku siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej — miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.”;

9) w art. 28a w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) osobę prawną niebędącą podatnikiem na podstawie lit. a, która jest zidentyfikowana lub obowiązana do identyfikacji do celów podatku lub podatku od wartości dodanej;”;

10) art. 28b i art. 28c otrzymują brzmienie:

„Art. 28b. 1. Miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika jest miejsce, w którym podatek będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2—4 oraz art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j i art. 28n.

2. W przypadku gdy usługi są świadczone dla stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podatnika, które znajduje się w innym miejscu niż jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

3. W przypadku gdy podatek będący usługobiorcą nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

4. W przypadku świadczenia usług, które są przeznaczone wyłącznie na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych lub członków stowarzyszenia, do określenia miejsca świadczenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 28c.

Art. 28c. 1. Miejscem świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 28d, art. 28e, art. 28f ust. 1, 2 i 3, art. 28g ust. 2 i art. 28h—28n.

2. W przypadku gdy usługi są świadczone ze stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy znajdującego się w innym miejscu niż jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

3. W przypadku gdy usługodawca nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.”;

11) w art. 28f po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Miejscem świadczenia usług transportu towarów na rzecz podatnika:

1) posiadającego na terytorium kraju siedzibę działalności gospodarczej, stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, dla którego są świadczone te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego na terytorium kraju stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu, jeżeli transport ten jest wykonywany w całości poza terytorium Unii Europejskiej, jest terytorium znajdujące się poza terytorium Unii Europejskiej;

2) posiadającego na terytorium państwa trzeciego siedzibę działalności gospodarczej, stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, dla którego są świadczone te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego na terytorium państwa trzeciego stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu, jeżeli transport ten jest wykonywany w całości na terytorium kraju, jest terytorium kraju.”;

12) art. 28k otrzymuje brzmienie:

„Art. 28k. Miejscem świadczenia usług elektronicznych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium Unii Europejskiej, przez podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, poza terytorium Unii Europejskiej, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiada stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium Unii Europejskiej, jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.”;

13) w art. 28l:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku świadczenia na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium Unii Europejskiej, usług:”;

b) zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„— miejscem świadczenia usług jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.”;

14) art. 28m i art. 28n otrzymują brzmienie:

„Art. 28m. W przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych lub usług nadawczych radiowych i telewizyjnych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego, przez podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, poza terytorium Unii Europejskiej, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiada stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium Unii Europejskiej, których faktyczne użytkowanie i wykorzystanie ma miejsce na terytorium państwa członkowskiego, na którym podmiot będący usługobiorcą posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu — miejscem świadczenia tych usług jest terytorium państwa członkowskiego, na którym podmiot będący usługobiorcą posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

Art. 28n. 1. W przypadku świadczenia usług turystyki, o których mowa w art. 119, miejscem świadczenia jest miejsce, gdzie usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku gdy usługi turystyki, o których mowa w art. 119, są świadczone ze stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy znajdującego się w innym miejscu niż jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

3. W przypadku gdy usługodawca nie posiada siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług turystyki, o których mowa w art. 119, jest miejsce, w którym posiada on stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.”;

15) w art. 31a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 2—4.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku usług wstępu na imprezy masowe w rozumieniu ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857 i Nr 152, poz. 1021) kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania wyrażone w walucie obcej mogą być przeliczane na złote zgodnie z przepisami celnymi stosowanymi na potrzeby obliczania wartości celnej importowanych towarów.”;

16) w art. 42 w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby działalności gospodarczej lub miejsca zamieszkania podatnika dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz nabywcy tych towarów;

2) adres, pod który są przewożone towary, w przypadku gdy jest inny niż adres siedziby działalności gospodarczej lub miejsca zamieszkania nabywcy;”;

17) w art. 83 ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5—8, 13, 16 i 18, rozumie się również przewoźników lotniczych nieposiadających siedziby działalności

gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, uznanych w państwie swojej siedziby za wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym.”;

18) w art. 88 w ust. 3a w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wystawionymi przez podmiot nieistniejący,”;

19) w art. 89:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiotów nieposiadających siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywano transakcji gospodarczych, stałego miejsca zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu na terytorium kraju, niedokonywających sprzedaży na terytorium kraju”,

b) ust. 1d otrzymuje brzmienie:

„1d. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, składają wnioski o dokonanie zwrotu podatku:

1) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w przypadku gdy podmioty te posiadają siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju;

2) na piśmie, zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5, w przypadku gdy podmioty te nie posiadają siedziby działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.”;

20) w art. 96 ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Na wniosek podatnika świadczącego usługi międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, posiadającego siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego stałe miejsce zamieszkania albo zwykle miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany do wydania kopii potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego w liczbie wskazanej we wniosku.”;

21) art. 96a otrzymuje brzmienie:

„Art. 96a. W przypadku świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, przez podatników posiadających siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z któ-

rego świadczą te usługi, na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadających stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, kierujący pojazdem w trakcie wykonywania tych przewozów na terytorium kraju jest obowiązany do:

- 1) posiadania potwierdzenia zarejestrowania tego podatnika jako podatnika VAT czynnego lub kopii takiego potwierdzenia, o której mowa w art. 96 ust. 14 — w przypadku obowiązku złożenia przez podatnika zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1, albo
- 2) posiadania wydruku potwierdzenia, o którym mowa w art. 134a ust. 4 — w przypadku złożenia przez podatnika zgłoszenia, o którym mowa w art. 134a ust. 1.”;

22) w art. 100 w ust. 10 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej;
- 2) siedziby działalności gospodarczej, posiada natomiast na tym terytorium stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy, jeżeli usługodawca posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na tym terytorium, nie uczestniczy w tych transakcjach.”;

23) w art. 113 w ust. 13 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju.”;

24) w art. 119 w ust. 3 uchyla się pkt 1;

25) w art. 126 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Stałe miejsce zamieszkania, o którym mowa w ust. 1, ustala się na podstawie paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość.”;

26) w art. 131 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) podmiotach zagranicznych — rozumie się przez to osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej, wykonujące czynności podlegające opodatkowaniu VAT na terytorium Unii Europejskiej, które nie zarejestrowały swojej działalności gospodarczej na terytorium Unii Europejskiej i wobec których nie powstaje wymóg identyfikacji na potrzeby VAT na terytorium państwa członkowskiego;”;

27) w art. 132:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenia w przypadku, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zgłoszenie to powinno zawierać: nazwę podmiotu zagranicznego, jego adres opatrzony kodem pocztowym, adres poczty elektronicznej, adres strony internetowej należącej do tego podmiotu, numer podatkowy przyznany mu w państwie siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oraz informację, że podmiot zagraniczny nie został zidentyfikowany na potrzeby VAT na terytorium Unii Europejskiej.”,

b) uchyla się ust. 8;

28) w dziale XII po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Szczególna procedura w zakresie świadczenia usług międzynarodowego okazjonalnego przewozu drogowego osób

Art. 134a. 1. Podatnicy świadczący wyłącznie usługi międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczą te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej — posiadający stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, niekorzystający z możliwości odliczania podatku naliczonego, otrzymania zwrotu tego podatku lub zwrotu różnicy podatku, o której mowa w art. 87 ust. 1, mogą złożyć zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania ze szczególnej procedury rozliczania podatku wobec tych usług, o której mowa w ust. 2—6, w art. 134b oraz art. 134c.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, podatnicy składają do naczelnika drugiego urzędu skarbowego drogą elektroniczną.

3. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Zgłoszenie to powinno zawierać: nazwę podatnika, o którym mowa w ust. 1, jego adres opatrzony kodem

pocztowym, adres poczty elektronicznej, numer identyfikacji podatkowej dla celów podatku od wartości dodanej przyznany mu w państwie członkowskim siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej — przyznany mu w państwie członkowskim stałego miejsca zamieszkania albo zwykłego miejsca pobytu, oraz informację, że podatnik ten nie został zarejestrowany jako podatnik VAT czynny zgodnie z art. 96 ust. 4.

4. Naczelnik drugiego urzędu skarbowego nadaje podatnikowi, który złożył zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, numer identyfikacyjny na potrzeby wykonywanych przez niego na terytorium kraju usług, o których mowa w ust. 1, i potwierdza jego zidentyfikowanie jako „podatnika VAT — przewozy okazjonalne” z wykorzystaniem drogi elektronicznej.
5. Podatnik zidentyfikowany jako podatnik VAT — przewozy okazjonalne jest obowiązany do zawiadomienia naczelnika drugiego urzędu skarbowego o wszelkich zmianach danych objętych zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.
6. W przypadku gdy podatnik zidentyfikowany jako podatnik VAT — przewozy okazjonalne:
 - 1) zawiadomi naczelnika drugiego urzędu skarbowego o zaprzestaniu wykonywania usług, o których mowa w ust. 1, lub
 - 2) nie zawiadamiając naczelnika drugiego urzędu skarbowego o zaprzestaniu albo zawieszeniu wykonywania usług, o których mowa w ust. 1, nie składa deklaracji, o której mowa w art. 134b ust. 1, przez kolejne 4 kwartały, lub
 - 3) przestaje spełniać warunki, o których mowa w art. 134a ust. 1, niezbędne do korzystania z procedury szczególnej określonej w niniejszym rozdziale— naczelnik drugiego urzędu skarbowego zawiadamia podatnika o wygaśnięciu jego identyfikacji na potrzeby wykonywanych przez niego na terytorium kraju usług, o których mowa w ust. 1.

Art. 134b. 1. Podatnicy zidentyfikowani jako podatnicy VAT — przewozy okazjonalne są obowiązani składać drogą elektroniczną do drugiego urzędu skarbowego

deklaracje podatkowe na potrzeby rozliczenia podatku z tytułu wykonywania usług, o których mowa w art. 134a ust. 1, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy.

2. Deklaracja podatkowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:
 - 1) numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 134a ust. 4;
 - 2) numer rejestracyjny autobusu, liczbę przewożonych osób i wartość świadczonych tym autobusem na terytorium kraju usług bez podatku;
 - 3) ogółem wartość świadczonych na terytorium kraju usług bez podatku, będącą podstawą opodatkowania;
 - 4) stawkę podatku;
 - 5) całkowitą kwotę podatku podlegającego wpłacie do urzędu skarbowego.
3. Kwoty w deklaracji, o której mowa w ust. 1, są wyrażane w złotych polskich.
4. W przypadku gdy płatności z tytułu świadczenia usług, o których mowa w art. 134a ust. 1, odbywały się w innych walutach niż złoty polski, przeliczenia na złote można dokonać zgodnie z przepisami celnymi stosowanymi na potrzeby określenia wartości celnej importowanych towarów.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wpłacenia podatku należnego w złotych polskich w terminie, o którym mowa w ust. 1, na rachunek bankowy drugiego urzędu skarbowego.

Art. 134c. 1. Podatnicy zidentyfikowani jako podatnicy VAT — przewozy okazjonalne są obowiązani prowadzić ewidencję w postaci elektronicznej, zawierającą dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji, o której mowa w art. 134b ust. 1.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna być udostępniona przez podatnika drogą elektroniczną, zgodnie z odrębnymi przepisami, na każde żądanie naczelnika drugiego urzędu skarbowego.
3. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, należy przechowywać przez okres 5 lat od zakończenia roku, w którym dokonano świadczenia usług, o których mowa w art. 134a ust. 1.”;

29) w art. 135 w ust. 1 w pkt 4 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) drugi w kolejności podatnik VAT dokonujący dostawy na rzecz ostatniego w kolejności podatnika VAT nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, w którym kończy się transport lub wysyłka,”;

30) dodaje się załącznik nr 11 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.³⁾) w art. 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Obowiązki ewidencyjnemu, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają podatnicy, którzy uzyskali numer identyfikacyjny na podstawie art. 132 ust. 5 oraz art. 134a ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97 i Nr 166, poz. 1317, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654 i Nr 131, poz. 764.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666, z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679, Nr 226, poz. 1476, Nr 238, poz. 1578, Nr 247, poz. 1652 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 64, poz. 332, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654 i Nr 134, poz. 780.

z późn. zm.⁵⁾) w art. 87 w ust. 1 w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innym niż terytorium kraju, przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy te usługi, a w przypadku braku takiej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej posiadającego stałe miejsce zamieszkania albo zwykle miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej innym niż terytorium kraju — potwierdzenie lub kopię potwierdzenia zarejestrowania jako podatnika VAT czynnego albo wydruk potwierdzenia identyfikacji jako podatnika VAT — przewozy okazjonalne,”.

Art. 4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 20, 21 i 28, art. 2 i art. 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 43, poz. 246, Nr 164, poz. 1107, Nr 225, poz. 1466, Nr 247, poz. 1652 i Nr 249, poz. 1656 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13, Nr 30, poz. 151, Nr 48, poz. 247, Nr 92, poz. 530 i Nr 106, poz. 622.

Załącznik do ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. (poz. 780)

„Załącznik nr 11

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 17 UST. 1 PKT 7 USTAWY

Poz.	Symbol PKWiU	Nazwa towaru (grupy towarów)
1	ex 24.10.14.0	Granulki i proszek z surówki, surówki zwierciadlistej lub stali – wyłącznie wlewki lub gęsi zwykle ze stali wysokostopowej, otrzymywane przez przetopienie i odlanie drobniotkich odpadów lub złomu
2	ex 24.45.30.0	Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali – wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych
3	38.11.51.0	Odpady szklane
4	38.11.54.0	Pozostałe odpady gumowe
5	38.11.55.0	Odpady z tworzyw sztucznych
6	38.11.58.0	Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal
7	38.12.27	Odpady i braki ogniwi i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne
8	ex 38.32.29.0	Surowce wtórne z pozostałych metali – wyłącznie odpady i złom”